

2 тридесет и единъ. И направи което бѣ право прѣдъ Господъ, и ходи въ пѧтища-та на Давида отца си, и не ся уклони надесно или налѣво. И въ осмо-то лѣто на царуваніе - то си, като бѣ още младъ, начинъ⁶ да търси Бога на Давида отца си; и въ дванадесето-то лѣто начинъ⁷ да чисти Йудж и Ерусалимъ⁸ отъ високи - тѣ мѣста, и отъ Ашеры-тѣ, и отъ ваяни-тѣ⁹ и отъ лѣянъ-тѣ. И ¹⁰ съсыпахъ прѣдъ лице - то му олтари-тѣ на Ваалимы-тѣ: и кумиръ-тѣ на слѣнци-то които бѣхъ отгорѣ имъ строши: и Ашеры-тѣ, и ваяни-тѣ, и лѣянъ-тѣ стры, и истињчи въ прахъ, ¹¹ та го хврли вързъ гробища-та на тѣзи които бѣхъ имъ жертвуали. И ¹² кости-тѣ на жрещи-тѣ изгори на олтари-тѣ имъ, и очисти Йудж и Ерусалимъ. И ¹³ направи исто-то въ градове-тѣ на Манассиѣ, и Ефрема, и Симеона, и до Невеалима, ¹⁴ около запустенъ-тѣ имъ мѣста. И като съсыпа олтари-тѣ и Ашеры-тѣ, и истињчи въ прахъ ваяни-тѣ, и строши всички - тѣ кумиръ на слѣнци-то по всичкѣ-тѣ Израилевъ земїј, въриж ся въ Ерусалимъ.

8 А ¹⁵ въ осмнадесето-то лѣто на царуваніе то си, като очисти земїј-тѣ и храмъ-тѣ, проводи Сафана Азалевъ-тѣ сынъ, и Масаїѣ градески-тѣ началиникъ, и Иоаха сынъ - тѣ на Йоахаза памятописецъ-тѣ, за да поправятъ домъ-тѣ на Господа не-говъ - тѣ Богъ. И отидохъ при Хелкії великий - тѣ священикъ, ¹⁶ та прѣдохъ сребро - то което бѣ внесено въ домъ - тѣ Божий, което Левити-тѣ които пазѣхъ двери-тѣ събрахъ отъ рѣкѣ - тѣ на Манассиѣ и Ефрема, и отъ всички-тѣ осътатъ на Израили, и отъ всички Йудж и Венiamина и които живѣхъ въ Еру-¹⁷ салимъ. И дадохъ ¹⁸ въ рѣкѣ - тѣ на онѣзи които правѣхъ дѣло-то и имахъ на-¹⁹ стоятелство - то на домъ-тѣ Господень; а тѣ го прѣдохъ на работници-тѣ които работѣхъ въ домъ - тѣ Господень, за да поправятъ и обновятъ домъ-тѣ: На дър-²⁰ водѣлци-тѣ и на градители-тѣ ²¹ дадохъ, за да купятъ дѣланы камене, и дървие за греды, и да направятъ домове-тѣ кои-²² то съсыпахъ Йудинъ-тѣ царе. И работѣхъ мжжие-тѣ дѣло-то вѣрно: а надзиратели надъ тѣхъ бѣхъ Йоаѣль и Авдія, Левити-тѣ, отъ Мераревы-тѣ сынове: и Захарія и Месуламъ, отъ сынове-тѣ на Кааѳовци-тѣ, за да настояватъ: и отъ Левити-тѣ всички - тѣ искусни вѣдци на музикални-тѣ орждія. Имаше още и на-²³ стойници надъ брѣменосцы-тѣ и надъ всички които работѣхъ въ какво годѣ слугуваніе: и ²⁴ отъ Левити-тѣ имаше писци и надзиратели и вратари.

⁶ Гл. 15; 2.⁷ Гл. 13; 2.⁸ Гл. 33; 17, 22.⁹ Дев. 26; 30. 4 Цар. 23; 4.¹⁰ 4 Цар. 23; 6.¹¹ 3 Цар. 13; 2.¹² Втор. 9; 21.

14 И като изнесохъ сребро-то внесено-то въ домъ - тѣ Господень, ¹⁵ намѣри Хелкія священикъ-тѣ книжѣ - тѣ на законъ-тѣ Господень, ¹⁶ даденъ-тѣ съ Моисеовъ рѣкѣ. И отговори Хелкія та рече на Са-¹⁷ фана писецъ-тѣ: Намѣрихъ книжѣ - тѣ на законъ-тѣ въ домъ-тѣ Господень. И даде Хелкія книжѣ - тѣ на Сафана. А Сафанъ донесе книжѣ - тѣ на царя, и нанесе още думъ на царя, и рече: Раби - тѣ ти пра-¹⁸ вять всичко шо е опрѣдѣлено тѣмъ: И събрахъ сребро - то което ся намѣри въ домъ - тѣ Господень, и прѣдохъ го въ рѣкѣ - тѣ на настоятели-тѣ, и въ рѣкѣ - тѣ на онѣзи които правятъ дѣло-то. И извѣсти Сафанъ писецъ-тѣ на царя и ре-¹⁹ че: Хелкія священикъ-тѣ ми даде кни-²⁰ гж. И прочете ѝ Сафанъ прѣдъ царя. И като чу царь - тѣ думы - тѣ на законъ-тѣ, раздра дрехи-тѣ си. И заповѣда царь - тѣ на Хелкії, и на Ахикама Сафановъ - тѣ сынъ, и на ²¹ *Авдона Михеевъ-тѣ сынъ, и на Сафана писецъ - тѣ, и на Асайїхъ цар-²² скъи-тѣ слугъ, и рече: Идѣте попытайте Господа за мене, и за останълъ - тѣ въ Израили и въ Йудж, за думы - тѣ на намѣ-²³ренъ-тѣ книжѣ: защото е голѣмъ гнѣвъ-тѣ Господень които ся излѣ на насъ, по-²⁴ неже отци - тѣ ни не упазихъ слово - то Господне, да правятъ споредъ всичко шо еписано въ тѣзи книжѣ.

22 Тогазъ Хелкія и онѣзи около царя, отидохъ при Олдѣ пророчицѣ - тѣ, же-²⁵нажъ-тѣ на Селлума сынъ - тѣ на ²⁶ *Фекуя, сынъ Арасова, одеждохранителя, (а тя живѣше въ Ерусалимъ, въ Масенжъ,) и говорихъ ѝ споредъ това. А тя имъ ре-²⁷ че: Така говори Господъ Богъ Израилевъ: Кажете на человѣка които вы проводи-²⁸ при мене: Така говори Господъ: Ето, азъ докарвамъ зло на това мѣсто и на жи-²⁹ тели-тѣ му, всички - тѣ клѣтви които сѫ пишани въ книжѣ - тѣ коиже прочетохъ прѣдъ Йудинъ-тѣ царь; Понеже мя оставихъ, та кадиихъ на други богове, за да мя прогибвашъ съсъ всички - тѣ дѣла на рѣкѣ - тѣ си: за това ѿ ся излѣ гнѣвъ-тѣ мя на това мѣсто, и нѣма да угасне.

26 А на Йудинъ-тѣ царь, които вы е проводи-³⁰ дилъ да попытайте Господа, така ѿ ся кажете нему: Така говори Господъ Богъ Израилевъ, за думы - тѣ които чу ты: По-³¹ неже сърдце - то ти омеки и ся смири ты прѣдъ Бога, като чу негови - тѣ думы противъ това мѣсто и противъ жителите - тѣ му, и ся смири ты прѣдъ мене, и раз-³² dra дрехи-тѣ си, и плака прѣдъ мене, заради това и азъ ³³ ти послушахъ, говори Господъ. Ето, азъ ѿ ся прибережъ при отци - тѣ ти, и ѿ ся приберешъ въ гробъ-

¹⁰ 4 Цар. 22; 3.¹¹ Вих. 4 Цар. 12; 4 и др.¹² 1 Лѣт. 23; 4, 5.¹³ 4 Цар. 22; 8 и др.¹⁴ 4 Цар. 22; 12. Аховоръ.¹⁵ 4 Цар. 22; 14.